

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatele **P. K.**, zastoupeného JUDr. Janou Brhlovou, advokátkou se sídlem v Karviné - Fryštátě, K. Sliwky 125, za účasti **České správy sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 6. 2002, č. j. 20 Ca 345/2001 - 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokátky JUDr. Jany Brhlové, se sídlem v Karviné - Fryštátě, K. Sliwky 125, **s e u r č u j e** částkou 575 Kč. Tato částka bude uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 12. 6. 2002, č. j. 20 Ca 345/2001 – 18, potvrdil rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ze dne 22. 11. 2001, kterým byl stěžovateli odňat plný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 6. 11. 2001 již není plně invalidní, neboť schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla o 50 %.

Proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž uvedl, že ji opírá o důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.,

který spatřuje v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Tuto vadu shledává ve skutečnosti, že o jeho odvolání proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě nebylo rozhodnuto ve lhůtě do 31. 12. 2002 a nebylo mu tedy umožněno využít odvolacích námitek stanovených o. s. ř., kterým se řízení u krajského i vrchního soudu do 31. 12. 2002 řídilo. Důvody odvolací jsou širší než důvody kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. Hmotněprávně se stěžovatel domáhá přezkoumání jeho zdravotního stavu znaleckým posudkem z oboru ortopedie, když podle posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí byla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti snížena méně než o 66 % a nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek. Stěžovatel tvrdí, že jeho zdravotní stav se od roku 1996, kdy byl uznán plně invalidním již podle předpisů platných i v době tohoto nynějšího řízení, nezměnil. Vyslovil nesouhlas se zjištěním komise, podle něhož byl plně invalidizován v roce 1996 pro neukončenou léčbu a předpoklad další korekční operace. Jinou vadu řízení před soudem tedy spatřuje v odnětí možnosti projednání svého odvolání v rozsahu a intencích o. s. ř. a nemožnosti uplatnění některých odvolacích námitek v řízení kasačním, a proto navrhl, aby rozsudek Krajského soudu v Ostravě byl zrušen.

ČSSZ ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě souhlasí a nepodává podrobné vyjádření, neboť se jedná o nárok na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem stěžovatele.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 129 odst. 3 s. ř. s. se zastavilo řízení o odvolání, pokud o podaném opravném prostředku proti rozhodnutí správního orgánu nebylo do účinnosti s. ř. s. rozhodnuto, a účastník řízení pak mohl do 31. 12. 2003 podat proti rozhodnutí soudu kasační stížnost podle s. ř. s. Došlo-li v důsledku účinnosti s. ř. s. ke změně právní úpravy opravného prostředku proti rozhodnutí krajského soudu o přezkumu správního rozhodnutí, nelze z toho dovodit, že se jedná o vadu řízení, která mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Předmětem řízení o kasační stížnosti je rozsudek krajského soudu, jehož se změna právní úpravy nijak nedotkla.

Požadavek stěžovatele, aby byl přezkoumán jeho zdravotní stav znaleckým posudkem z oboru ortopedie nelze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť se nejedná o jinou vadu řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, když stěžovatel v řízení před krajským soudem nepožadoval provedení znaleckého posudku z oboru ortopedie, ale pouze namítal nedostatečné zjištění skutkového stavu a s poukazem na odborný nález MUDr. G. žádal o přezkoumání svého zdravotního stavu.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Účastníkům nebyla přiznána náhrada nákladů řízení v souladu s ustanovením § 60 odst. 1, 2 ve spojení s § 120 s. ř. s., když stěžovatel neměl ve věci úspěch a ČSSZ žádné náklady s tímto řízením nevznikly

Stěžovateli byla pro toto řízení před soudem ustanovena zástupcem advokátka a podle § 35 odst. 7 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát.

Podle § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, náleží advokátce odměna za jeden úkon právní služby 500 Kč a podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky náhrada hotových výdajů v částce 75 Kč, celkem tedy 575 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. dubna 2004

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu